

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Kžm 1/2021-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ranka Marijana kao predsjednika vijeća te Melite Božičević-Grbić i Ileana Vinja kao članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Dubravke Kovačević kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv opt. M. K., zbog kaznenog djela iz čl. 227. st. 1. i 4. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. i 101/17. - dalje: KZ/11.), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i opunomoćenika ošt. Ž. M., odvjetnika I. R., podnesenima protiv presude Županijskog suda u Zagrebu od 10. studenog 2020. broj Kmp-3/2020, u sjednici održanoj 25. veljače 2021. u prisutnosti u javnom dijelu zamjenice Glavnog državnog odvjetnika Mirte Kuharić, branitelja opt. M. K., odvjetnika N. M. i odvjetnika I. S.,

presudio i riješio je:

I. Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se prvostupanjska presuda u odluci o kazni te se opt. M. K. zbog kaznenog djela iz čl. 227. st. 1. i 4. KZ/11. zbog kojeg je prvostupanjskom presudom proglašen krivim na temelju čl. 227. st. 4. KZ/11. osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina, u koju mu se, na temelju čl. 54. KZ/11., uračunava vrijeme provedeno u uhićenju i istražnom zatvoru od 28. kolovoza 2018. do 31. listopada 2018.

II. Žalba opunomoćenika ošt. Ž. M., odvjetnika I. R. odbija se kao neosnovana te se u pobijanom, a nepreinačenom dijelu potvrđuje prvostupanjska presuda.

III. Na temelju čl. 486. st. 2. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. – pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje: ZKP/08.) određuje se istražni zatvor protiv opt. M. K. iz osnove u čl. 123. st. 2. ZKP/08.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom Županijskog suda u Zagrebu, opt. M. K. proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv sigurnosti prometa, izazivanja prometne nesreće u cestovnom prometu iz čl. 227. st. 1. i 4. KZ/11. te je na temelju čl. 227. st. 4. KZ/11. osuđen na kaznu zatvora u trajanju od četiri godine i šest mjeseci, u koju mu je, na temelju čl. 54. KZ/11. uračunato vrijeme koje je proveo u uhićenju i istražnom zatvoru od 28. kolovoza 2018. do 31. listopada 2018.

Na temelju čl. 72. st. 2. i 3. KZ/11. optuženiku je izrečena sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom svih kategorija, u trajanju koje je pet godina dulje od izrečene kazne zatvora, a počinje teći od izvršnosti presude. Na temelju čl. 72. st. 7. KZ/11. u vrijeme zabrane upravljanja motornim vozilom uračunava se vrijeme privremenog oduzimanja vozačke dozvole od 3. listopada 2018. pa nadalje.

Na temelju čl. 148. st. 1. ZKP/08. u vezi s čl. 154. st. 2. toč. 1. do 8. ZKP/08. opt. M. K. djelomično je oslobođen dužnosti naknade troškova postupka te mu je naloženo naknaditi troškove postupka u visini polovine ukupnih troškova postupka u iznosu od 24.530,42 kuna u roku od 90 dana od pravomoćnosti presude te je dužan naknaditi troškove oštećenika D. B.-A. na ime nagrade i nužnih izdataka njegovog opunomoćenika odvjetnika B. K. u iznosu od 7.579,00 kuna i troškove oštećene Ž. M. na ime nagrade i nužnih izdataka njezinog opunomoćenika odvjetnika Ivana Račkog u iznosu od 2.812,50 kuna u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači i optuženika osudi na kaznu zatvora u duljem trajanju.

Protiv prvostupanjske presude žali se i opunomoćenik ošt. Ž. M., I. R., odvjetnik iz Z., zbog "povrede odredaba kaznenog postupka postojanje kojih sud mora ispitati po službenoj dužnosti" i zbog odluke o njezinim troškovima postupka, predlažući da se prvostupanjska presuda preinači u dijelu koji se odnosi na troškove nagrade i nužnih izdataka opunomoćenika.

Odgovor na žalbu državnog odvjetnika podnio je optuženik po braniteljima I. S. i N. M., odvjetnicima iz Z., s prijedlogom da se žalba državnog odvjetnika odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda, a zatražena je i obavijest o sjednici vijeća.

Spis je, u skladu s odredbom čl. 474. st. 1. ZKP/08., prije dostave sucu izvjestitelju, dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

Sukladno čl. 475. st. 2. i 4. ZKP/08. sjednica drugostupanjskog vijeća održana je u prisutnosti zamjenice Glavnog državnog odvjetnika Mirte Kuharić te branitelja opt. M. K., odvjetnika N. M. i odvjetnika I. S., a u odsutnosti uredno izviještenog optuženika.

Žalba državnog odvjetnika je osnovana, dok žalba opunomoćenika ošt. Ž. M., odvjetnika I. R., nije osnovana.

Državni odvjetnik u žalbi navodi da je prvostupanjski sud propustio pravilno ocijeniti značaj okolnosti o kojima ovisi visina kazne na način da je podcijenio utvrđene otegotne okolnosti te izrekao kaznu zatvora koja se nalazi gotovo na donjoj granici minimuma propisane kazne. Smatra da nije dovoljno otegotnim cijanjena izrazito visoka brzina kretanja vozila optuženika od 195 km/h u naseljenom mjestu, dakle brzina koja je gotovo četiri puta veća od one dozvoljene te nastupjele posljedice kaznenog djela. Ističe da je smrtno stradala L. S. bila mlada žena u dobi od svega dvadeset dvije godine, koju okolnost prvostupanjski sud nije cijenio, dok je nasuprot tome optuženiku cijenio njegovu mladost. Također smatra da je trebalo dati značaj i ranijem optuženikovom ponašanju u prometu, s obzirom da iz iskaza svjedokinje V. B., koja je bila bliska s poginulom L. S., proizlazi da je optuženik i ranije bio sklon brznoj vožnji i to pod utjecajem kokaina, pri čemu je svjedokinja opisivala svoj strah za vrijeme vožnje s optuženikom.

U pravu je državni odvjetnik da sve pravilno utvrđene okolnosti nisu primjereno vrednovane prilikom odmjeravanja visine kazne zatvora. Naime, prekoračenje dozvoljene brzine kojom je inkriminirane prigode vozio optuženik, a koja gotovo četverostruko premašuje brzinu od 50 km/h propisanu za naseljena mjesta, imajući pri tome u vidu da se radi o važnoj i frekventnoj gradskoj prometnici po kojoj je u svako doba gust promet, upućuje na značajan stupanj kriminalne volje na strani optuženika. Ova okolnost, u povezanosti s činjenicom da je optuženik takvim bezobzirnim načinom vožnje prouzročio smrt dvije osobe, L. S. i N. H. te osobito tešku tjelesnu ozljedu D. B.-A., od koji se posljedica isti i nadalje liječi, u svojoj ukupnosti nadilazi one uobičajene okolnosti i težinu posljedica kaznenih djela iz oblasti prometa, na što osnovano upire državni odvjetnik. Također je u pravu državni odvjetnik da, iako je optuženiku osnovano i na zakonu utemeljeno cijanjena njegova mlada dob kao olakotna okolnost, propušteno je dati značaj činjenici da je pokojna oštećenica L. S. bila isto tako mlada osoba, približne dobi kao i optuženik.

Stoga, unatoč postojanja niza olakotnih okolnosti, po ocjeni Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kazna zatvora koju je opt. M. K. izrekao prvostupanjski sud, ne odražava dovoljnu društvenu osuda za počinjeno kazneno djelo, uzimajući u obzir iznimnu društvenu opasnost takvog neobuzdanog ponašanja u prometu i s tim u vezi težine posljedica koje mogu nastupiti, a koje, u konkretnoj prilici, samo pukim slučajem nisu bile i teže. Zbog toga je prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika optuženiku izrečena kazna zatvora u trajanju od šest godina jer će se tom kaznom, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, u cijelosti postići svrha specijalne i generalne prevencije propisana u čl. 41. KZ/11.

Budući da je opt. M. K. uslijed preinačenja prvostupanjske presude izrečena kazna zatvora teža od pet godina, to su ispunjeni uvjeti za određivanje istražnog zatvora protiv optuženika iz osnove iz čl. 123. st. 2. ZKP/08.

Žalbu je podnio i opunomoćenik ošt. Ž. M., odvjetnik I. R., zbog "povreda koje drugostupanjski sud mora ispitati po službenoj dužnosti", precizirajući da se radi o bitnoj povredi odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP/08., dok sadržajno iz navoda žalbe proizlazi da oštećenica osporava odluku o kazni. No, radi se o žalbenoj osnovi zbog koje oštećenik, u skladu s čl. 464. st. 4. ZKP/08. ne može podnijeti žalbu.

Pored toga, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu odredbe čl. 476. st. 1. ZKP/08., ovaj drugostupanjski sud nije našao da je počinjena neka od povreda

naznačenih u čl. 476. st. 1. toč. 1. ZKP/08. niti da je na štetu optuženika povrijeđen kazneni zakon (čl. 476. st. 1. toč. 2. ZKP/08.).

Osporavajući pravilnost odluke o trošku opunomoćenik oštećenice smatra da je trebalo priznati i dodijeliti cjelokupan zatraženi trošak. Naime, prvostupanjski je sud opunomoćeniku priznao i dodijelio trošak prisustvovanja na raspravi, dok nije priznao trošak označen u troškovniku kao "pribava predmeta i konzultacije sa strankom", smatrajući da takva radnja nije dovoljno specificirana niti se može podvesti pod neku od odredaba Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. - dalje: Tarifa). S obzirom na to kako je koncipiran troškovnik kojim je sporni trošak zatražen (list 836 spisa), iz kojeg je razvidno da je isti dopisan pod stavke "podnesci" naznačavajući da se radi o "pribavi predmeta i konzultacijama sa strankom", pravilno je prvostupanjski sud odbio priznati tako zatraženo trošak jer takve radnje nisu opisane niti u jednoj odredbi Tarife. Žalbeni navod da se ustvari radi o radnji razmatranja i pregleda spisa iz Tbr. 32. Tarife (uz utrošenih šesnaest sati rada na predmetu), što da je primjereno dokumentirano u spisu, suštinski je dopunjeni zahtjev za naknadu troška, uključujući i zahtjev za naknadu troška sastava predmetne žalbe, o čemu sukladno čl. 148. st. 4. ZKP/08. predsjednik vijeća donosi posebno rješenje.

Slijedom svega iznesenog, na temelju čl. 486. st. 1. i 2. i čl. 482. ZKP/08., odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 25. veljače 2021.

Predsjednik vijeća:
Ranko Marijan, v.r.